Armsad põllomehhed!

Jubba on mõnni hea aasta mõda läinud, et ma kalendri luggud kirjutan, ning ollete teiegi mõnne pissukesse tükki nende sees leidnud, mis ma teie heaks ollin üllespannud ja teile teada sowisin. Peale selle weel selle ramato: „Põllomehhe Nõu“ ja hiljeminne jälle ühhe kirjakesse „Põllomees“, sest et kalendri sisse pitka jutto ei sünni üllespanna. Need õppetused on kül tõsised ja head essimeseks ärratamiseks; agga et mailm igga päwaga ühhe sammo eddasi astub, tarkusse pole, siis annaksin teile head nõu, sedda näddala lehte: „Eesti põllomees“, Tarto linnast, ommale pidada, mis iggas kuus ued arrud meie jure toob ja mis maea perremehhe tallitusse jures, sureks kassuks saab ollema ja ärge waatke nende koppikate peale, mis teie nisugguste asjade eest annate, mislõbbi teie targemaks woite sada.

Minna ellan merre sare peal, jubba pea pooi sadda aastad ja ei sanud selle hea asja polest ni pea arro, kui mõnned teised, kes selle lehhe wäljaandjate liggi ellawad; agga hilja aea eest sain hea sõbra käest wiis essimest numrid kätte ja ollen neid läbbi luggenud ja näinud, kui tarwilised need õppetused põllomehhele on. Rummal ehk isse tark peab neid ehk halwaks, agga targema asja armastaja leiab head õppetust; sest innimenne käib jo mailma kolis ni kaua, kui ta ellab ja ei sa ühheski tarkusses kül, keige wähhem põllo tõ jures, mislõbbi keik mailma rahwas üllespetakse. Enne tulleb wannadus ja ello ots; ja nenda on keige wannem innimenne alles kolipoisike ja ei sa omma õppimisega ialgi walmis.

Need keige targemad wabrikandid,
Würstid, kunningad ja kirriko-sandid
Ja muud, kes ellawad ilma sees,
Neid keik peab toitma põllomees!
Sest peab ta ollema keige wirgem
Ja ülle keikide keige targem
Siis, omma tõ peale rutto waatma
Ja leiba mulla seest wälja saatma: